

ת"ד 9815/02/22 - מדינת ישראל נגד לאה ללי לאור

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 9815-02-22 מדינת ישראל נ' לאור

בפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	לאה ללי לאור ע"י ב"כ עו"ד עמית כהן

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המייחס לה העבירות הבאות: סיכון הולך רגל במעבר חציה - נסיבות מחמירות - עבירה לפי תקנה 67א לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") וגרימת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 30.08.2021 בסמוך לשעה 08:25 נהגה הנאשמת במכונית מסוג טויוטה מספר רישוי XXXברחוב רבן יוחנן בן זכאי בירושלים והגיעה לצומת עם רחוב פייר קניג. באותו מקום מוצב בהמשך הדרך בכיוון נסיעת הנאשמת מעבר חציה, שלפניו מוצב רמזור מהבהב בפניה ימינה. אותה שעה הלכה פנינה יפה גולן קוק (להלן: "המתלוננת") ברחוב פייר קניג בירושלים והחלה לחצות את הכביש במעבר החציה הנ"ל מימין לשמאל לכיוון נסיעת הנאשמת. הנאשמת נהגה בקלות ראש וברשלנות בכך שלא עצרה בהתקרבה למעבר החציה, לא הבחינה מבעוד מועד בהולכת הרגל, לא אפשרה לה לסיים את חציית מעבר החציה בבטחה וגרמה לתאונה בכך שפגעה בה.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלה של ממש: שבר ברדיוס הדיסטאלי - שורש ידה השמאלי. בתאריך 01.09.2021 עברה ניתוח לקיבוע השבר בהרדמה מלאה. בתום הניתוח הושם גבס בידה.

3. הנאשמת מחזיקה ברישיון נהיגה משנת 2000 לחובתה הרשעה אחת קודמת של אי ציות רמזור אדום משנת 2016.

ראיות וטענות לענין העונש

4. הגב' פנינה גולן, המתלוננת העידה בפני וסיפרה כי חודש לפני התאונה פרשה לגימלאות לאחר ששימשה כמרצה ויועצת מחקרית ואקדמית באוניברסיטה. כתוצאה מהתאונה נדרשה לעבור ניתוח ביד שמאל אשר כלל השתלת פלטינה, טיפולי פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק שארכו 7 חודשים. ציינה כי בתקופה זו הפכה מאדם עצמאי ונייד לנתמכת, בין היתר מאחר ולא היה באפשרותה לנהוג.
- המתלוננת ציינה לטובה את התנהגות הנאשמת אשר לקחה אחריות מלאה ועמדה איתה בקשר, והיא חשה שהנאשמת חוותה אירוע קשה אף היא.
5. המאשימה הגישה מכתבו של הפיזיותרפיסט מר רפאל גבריאלי מיום 28.10.21 (ת/1) ואת גליון הרשעותיה הפלילי והתעבורתי של הנאשמת (ת/2).
6. ב"כ המאשימה הפנה לפגיעה בערך המוגן של שלום הציבור, הדגיש את חומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת, את התממשות הסיכון והחבלה שנגרמה למתלוננת. לטענתו, מתחם הענישה לעבירות בהן הורשעה הנאשמת נע בין חמישה חודשי פסילה ויכול להגיע עד שנה עם רכיבים נוספים. ב"כ המאשימה סבר כי במקרה דנן אין למקמה ברף התחתון של המתחם על אף עברה המקל, זאת לאור הצורך בהרתעה ולפיכך עתר לפסילה של 8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.
7. ב"כ הנאשמת טען כי בחרה להודות, לקחת אחריות על מעשיה ולסיים את ההליך המשפטי בהזדמנות הראשונה. לדבריו, יש להתחשב בכך שהתאונה התרחשה בתחילת מעבר החציה ובכך שהמתלוננת חצתה את הכביש במהירות כשלאזניה אוזניות. עוד הוסיף כי הנאשמת עצרה והעניקה סיוע לנפגעת, ובהמשך אותו היום אף התקשרה אל הנפגעת ושאלה לשלומה. ב"כ הנאשמת ציין את עברה הלא מכביד של הנאשמת הכולל הרשעה קודמת אחת. על כן ביקש להשית עליה את פסילת המינימום תוך שהפנה לפסיקה הרלוונטית.
8. הנאשמת העידה בפני, הביעה צער וחרטה עמוקים על קרות התאונה, הפנתה לנסיבותיה האישיות ולכך שמסיעה ילדיה למסגרות. כמן כן טענה כי עברה נקי ואת העבירה המיוחסת לה ביצע בעלה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. על פי תיקון 113 לחוק העונשין ועל פי הפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לבחון שלושה שלבים בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי תוך בחינת מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, יש לבחון קיומם של

חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, דהיינו, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

10. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שביצעה הנאשמת הוא שמירה על חיי אדם, הגנה על שלום הציבור ופגיעה בבטחון משתמשי הדרך. בנהיגתה הרשלנית העמידה הנאשמת את ציבור משתמשי הדרך בסכנה אשר התממשה עת גרמה לתאונת דרכים בה נחבלה הולכת הרגל.

11. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך עד הבינוני. לאור החבלות שנגרמו להולכת הרגל כמפורט לעיל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

12. **מידת הרשלנות** - מלמדת כי המדובר ברשלנות ברף הבינוני- גבוה לאור נסיבות התאונה כפי שתוארו בכתב האישום וזאת לאור הפרת חובת הזהירות המוגברת החלה על כל נהג המתקרב אל מעבר חצייה קל וחומר כאשר המדובר בנהג מקצועי.

כבר נקבע בפסיקה כי פגיעה בהולך רגל במעבר חצייה מלמדת על רף רשלנות בינוני-גבוה וראה לעניין עפ"ת 66954-06-22 **דעאיף נגד מדינת ישראל** (18/09/22).

נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשמת אשר לנסיבות התרחשות התאונה והתנהגות המתלוננת ואולם, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ככתבן ומשקל טענותיו שלא הוכחו נמוך.

בעניין זה נפנה לע"פ 7159/13, **אמנון ברזילי נ' מדינת ישראל** (16.03.15) שם נקבע:

"אין מקום לשמוע מפי מי מהצדדים טיעון עובדתי שאינו מבוסס על עובדות כתב האישום ומסמך זה, ורק הוא, מהווה את התשתית העובדתית שעליה ניתן לבסס את גזר הדין (ראו הוראת סעיף 40'ד) לחוק העונשין)".

חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירות - הנאשמת היא שנהגה ברכב ולכן האחריות הבלעדית מוטלת על כתפיה.

יכולתה של הנאשמת להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלה על מעשיה - היה על הנאשמת לנקוט משנה זהירות, לעצור את רכבה ולכל הפחות להאט בהתקרבה למעבר החצייה על מנת להימנע מפגיעה במתלוננת.

חומרת החבלות - עיון בת/1 אשר נכתב כ-3 חודשים לאחר התאונה מלמד על הליך השיקום אותו עברה הנאשמת. השתכנעתי כי הנאשמת עברה הליך שיקום במשך 7 חודשים כפי שמסרה בעדותה. המתלוננת הותירה רושם אמין כאשר שיקפה את מצבה הרפואי בעקבות התאונה ואף הפגינה אמפתיה כלפי הנאשמת.

עמוד 3

ואולם, לא הוצגו בפני תעודות רפואיות עדכניות אשר יכולות ללמד על מצבה הרפואי העדכני של המתלוננת ואני קובע כי חומרת החבלות הינה מעט מעל הרף הנמוך של חבלה של ממש.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל, רע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ' מדינת ישראל** (12.1.21)).

14. על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (12.11.14): העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: שברים באגן, בלסת ובירכיים. העונש שנגזר: 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1420/12 **זורקובסקי נגד מדינת ישראל** (2.12.13): העבירות בהן הורשע המערער: חוסר זהירות, נסיעה לאחור ופגיעה בהולכת רגל. החבלות שנגרמו: שברים בכף הרגל. העונש שנגזר: 7 חודשי פסילה ועונשים נלווים. נקבע מתחם בין 3 ל-12 חודשי פסילה. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ת (ת"א) 32049-08-20 **אסתר בר סימן טוב נ' מדינת ישראל** (19/10/20): העבירות בהן הורשעה המערערת: פגיעה בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש בסמוך למעבר חציה החבלות שנגרמו: שבר בברך, נותחה בהרדמה כללית ואושפזה ל 10 ימים. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקיצר את הפסילה ל- 3 חודשים. נוסף כי המדובר בנהגת ותיקה ובעבר נקי.

עפ"ת (חי) 4955-04-20 **קולר נ' מדינת ישראל** (08/06/20): העבירות בהן הורשעה המערערת: פגיעה בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש במעבר חציה החבלות שנגרמו: שברים באגן, אושפזה ונזקקה לשיקום - העונש שנגזר: פסילה למשך 12 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. בית המשפט המחוזי העמיד את הפסילה על 6 חודשים. נוסף כי **עברה נקי**.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 **עארף סאלימן נ' מדינת ישראל** (05/02/2020): העבירות בהן הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות: נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. העונש שנגזר: 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 ₪. לנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (באר שבע) 3186-09-13 ערן מלול נ' מדינת ישראל (21.10.13): העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה. החבלות שנגרמו: שבר בסטרנום, שברים בצלעות, שברים בברך, הנפגע נזקק לשיקום ולפיזיותרפיה. נקבע רף רשלנות בינוני. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה, 200 שעות של"צ, התחייבות כספית, קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הפחית מהפסילה והעמידה על 8 חודשים תוך שהוסיף 3000 ₪ פיצוי לנפגע.

ת"ד (תעבורה בת ים) 6140-06-19 מדינת ישראל נגד ארנה לנדאו (28.3.23): העבירות בהן הורשעה הנאשמת: פגיעה בהולכת רגל על מעבר חציה תוך מעבר באור אדום. החבלות שנגרמו: דימום תוך מוחי, קונטוזיה ריאתית, שברים מרובים שהצריכו ניתוחים ואשפוז משך 28 ימים בין היתר בטיפול נמרץ. המתלוננת הורדמה והונשמה. העונש שנגזר: 10 חודשי פסילה, 150 שעות של"צ, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי למתלוננת. נוהגת משנת 93 ועברה נקי.

וראה לעניין פסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ הנאשמת בעבירות דומות של פגיעה בהולך רגל על מעבר חציה:

ת.ד. (תעבורה מרכז) 5214-01-21 מדינת ישראל נגד שחר (9.3.22). למתלונן נגרמו חבלות של ממש, שבר בעצם הטיביהאשר קובע בגבס ובהמשך נדרש לניתוח ושחזור הקיבוע. שהה בחופשת מחלה למשך 3 חודשים. כבוד השופטת שירי שפר קבעה רף רשלנות נמוך ועל אף עבר מכביד נדון ל- 4 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

ת.ד. (תעבורה באר שבע) 2130-12-18 מדינת ישראל נגד חיים (11.8.20). למתלוננת נגרם שבר בעצם האגן. כבוד השופט אלון אופיר קבע רף רשלנות בינוני נמוך, קבע מתחם הנע בין 3 חודשי פסילה ועד 8 חודשים וגזר את דינה של הנאשמת לפסילה למשך 3 חודשים ולעונשים נלווים ובין היתר עקב היות הנאשמת נכה 100%.

ת.ד. (תעבורה בת ים) 10628-01-21 מדינת ישראל נגד קרוטהימר (7.7.22). למתלוננת נגרם שבר ביד אשר הצריך ניתוח, שיקום פיזיותרפי וכן ריפוי בעיסוק בגין נקבעו למתלוננת 10% נכות על ידי המוסד לביטוח לאומי. כבוד השופטת שני שטרן דנה הנאשמת לעונש של 4 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

15. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה: עפ"ת (מחוזי מרכז) 21591-08-15 אלי מורוזביץ נגד מדינת ישראל (2.2.16) אינו רלוונטי למקרה דנן הן לאור החבלות הקשות, שכללו שברים בעצמות הפנים, בארובת העין וכן שבר כפול בברך ובשוק שמאל, והן לאור העובדה שכבוד השופטת נגה אוהד ראתה להחמיר הן מאחר והמערער נהג רכב מקצועי המחייב ברמת זהירות מוגברת והן מאחר ועברו התעבורתי מכביד, צבר 19 עבירות תעבורה במשך 15 שנות נהיגה.

לעניין עפ"ת (מחוזי תל אביב) 34990-06-15 אורנה רבקה טקל נגד מדינת ישראל (25.6.15), פסק דין זה תומך בעמדת ההגנה דווקא. בית המשפט המחוזי הפחית עונש הפסילה מ-11 חודשים שנגזרו בבית משפט קמא, ל-4 חודשים ובין היתר לאור עברה המקל של המערערת תוך שקבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשים ועד 12 חודשים עת המדובר בחבלות בדמות שברים בצלעות ובברך.

16. במקרה שבפני, מצאתי כי מתחם הענישה בעבירות המיוחסות לנאשמת בנסיבות המתוארות בעובדות

כתב האישום, בהתחשב ברמת הרשלנות ובחומרת החבלות נע בין 3 חודשי פסילה ועד 10 חודשים, וכן פסילה על תנאי וקנס.

השיקולים לגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

17. שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם:

במקרה דנן לא מצאתי הצדקה לסטייה לחומרא או לקולא ממתחם הענישה ההולם אף לא משיקולי שיקום.

18. בעת גזירת העונש המתאים לנאשמת בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקולא - אתחשב בנטילת האחריות והבעת החרטה תוך הודאה וחסכון בזמן שיפוטי יקר, בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, באופיה הטוב ובהתנהגותה החיובית של הנאשמת לאחר התאונה כעולה מעדות המתלוננת, בעובדה שהמדובר בתאונת דרכים ראשונה בה מעורבת הנאשמת במשך 23 שנות נהיגה. על אף הרשעתה הקודמת בשנת 2016, ניתן להתרשם כי עסקינן בנהגת זריזה ואחראית. כמו כן התחשבתי בנסיבותיה האישיות של הנאשמת אשר מטופלת בילדים ואמונה על הסעתם למסגרות ובהשפעת העונש על הנאשמת ועל משפחתה.

מאידך, יש להתחשב בפגיעה שנגרמה למתלוננת אשר סבלה ויתכן ועדיין סובלת כתוצאה מהתאונה.

19. לאחר שנתתי דעתי לאמור לעיל, מצאתי לגזור את עונשה של הנאשמת מעט מעל הרף התחתון ככל הנוגע לעונש הפסילה. לאור היעדר עבר פלילי, לא מצאתי לנכון להורות על עונש של מאסר על תנאי.

20. לאור האמור לעיל, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת ואת עברה התעבורתי, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. קנס בסך של 1,500 ₪.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים הראשון עד ליום 1.8.23.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשמת, היא תקוזז לטובת הקנס והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשמת, הכל כפוף לעיקול אם ישנו.

סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ב. פסילה מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים אשר ימנו מיום 22.3.23 מועד בו הפקידה הנאשמת רשיונה.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ג, 21 מאי 2023, בהעדר הצדדים.